

Nævnet stadfæstede i oktober 2023 Udlændingestyrelsens afgørelse om overførsel til Italien i medfør af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 a, stk. 1, jf. Dublinforordningen, vedrørende en mand, der blev registreret indrejst ulovligt fra tredjeland i Italien. Sagen blev behandlet på skriftligt grundlag.

Advokaten henviste som begrundelse for, at klagerens sag skulle behandles i Danmark, blandt andet til de generelle forhold for asylansøgere i Italien, og at klageren skulle anses som særlig sårbar. Efter en gennemgang af sagen, udtalte Flygtningenævnet blandt andet: ”Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a. Det fremgår videre af kapitel 5 a, herunder § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til en anden medlemsstat efter reglerne i Dublinforordningen. Flygtningenævnet tiltræder, at de formelle betingelser for, at Italien skal modtage klageren, jf. Dublinforordningens artikel 13, stk. 1, er opfyldt. Italien har også i [vinteren 2022/2023] accepteret at overtage klageren i overensstemmelse hermed. Klageren har anført, at hans asylansøgning skal realitetsbehandles i Danmark. Det er til støtte herfor gjort gældende, at han er offer for tortur, hvorfor han må betragtes som særlig sårbar. Klageren har videre gjort gældende, at hans søster er bosiddende i Danmark, og at han er privat indkvarteret hos hende. Klageren har endelig gjort gældende, at situationen for Dublinoverførte som ikke registreret i Italien er dårlig, herunder at Dublinoverførte ikke kan få adgang til asylproceduren og adgangen til indkvartering, hvorfor der er en reel risiko for, at klageren henvises til et liv på gaden. Flygtningenævnet bemærker: Flygtningenævnet modtog i [vinteren 2022/2023] en orientering fra Hjemrejsestyrelsen om, at de italienske myndigheder ved breve af 5. og 7. december 2022 havde anmodet EU’s medlemsstater om midlertidig suspension på ubestemt tid af indkomne overførsler i medfør af Dublinforordningen på grund af et stort pres på landets grænser samt utilstrækkelige modtagefaciliteter. Flygtningenævnet traf i [foråret 2023] afgørelse i to sager om at stadfæste Udlændingestyrelsens afgørelse om overførsel til Italien i medfør af Dublinforordningen. Nævnet bemærkede i begge sager, at de aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Italien ifølge de for nævnet foreliggende baggrundsoplysninger er behæftet med visse mangler. Nævnet fandt imidlertid, at der ikke er væsentlige grunde til at antage, at der er sådanne generelle systemfejl i asylproceduren og i modtageforholdene i Italien, at en overførsel af klagerne til Italien vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i EMRK artikel 3 og EU-chartrets artikel 4. Nævnet bemærkede videre, at det må forventes, at de italienske myndigheders suspension af overførsler har en midlertidig karakter, og fandt på denne baggrund ikke grundlag for at fastslå, at suspensionen er udtryk for generelle systemfejl i asylproceduren eller modtageforholdene i Italien, eller at det vil være i strid med formålet bag Dublinforordningen om hurtig og effektiv behandling at træffe bestemmelse om overførsel af klagerne til Italien. Det fremgår af sagen, at den italienske regering den 11. april 2023 indførte undtagelsestilstand på migrationsområdet i seks måneder. Flygtningenævnet traf i [foråret 2023] afgørelse i to sager om overførsel til Italien i medfør af Dublinforordningen. I begge afgørelser bemærkede nævnet, at de aktuelle modtageforhold for asylansøgere og Dublin-overførte i Italien ifølge nævnets baggrundsoplysninger – der dog ikke beskriver den aktuelle situation, hvor der alene i 2023 indtil videre er indrejst over 30.000 personer – er behæftet med visse mangler, og at de italienske myndigheder siden deres udmelding af 5. og 7. december 2022 fortsat har suspenderet alle indkomne overførsler i medfør af Dublinforordningen på grund af pres på landets grænser og utilstrækkelige modtagefaciliteter og et deraf følgende behov for at omstrukturere disse. Nævnet fandt på den baggrund, at sagerne skulle hjemvises til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen skulle undersøge, hvilken betydning den indførte undtagelsestilstand på migrationsområdet har i forhold til modtagelsen og indkvarteringen af Dublin-overførte, herunder hvilken betydning undtagelsestilstanden har i forhold til de italienske myndigheders midlertidige suspendering af Dublin-overførsler, samt hvilken betydning den har i forhold til den generelle garanti, som de italienske myndigheder ved circular letter af 8.

februar 2021 har stillet i forhold til modtagelsen af særligt sårbare personer, herunder familier med mindreårige børn i henhold til Dublinforordningen. Resultatet af den undersøgelse, Udlændingestyrelsen herefter har foretaget, er de italienske myndigheders ovenfor citerede brev af [sommeren 2023].

Flygtningenævnet finder, at de aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Italien ifølge de for nævnet foreliggende baggrundoplysninger fortsat er behæftet med visse mangler. Flygtningenævnet tiltræder imidlertid Udlændingestyrelsens vurdering af, at de generelle forhold for asylansøgere i Italien ikke har en sådan karakter, at de kan sidestilles med systemmæssige mangler i asylproceduren og modtageforholdene, og at Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, ikke er til hinder for en overførsel til Italien. Flygtningenævnet finder således, at forholdene i Italien ikke giver grundlag for en generel antagelse om, at en overførsel af asylansøgere, herunder også sårbare asylansøgere, til Italien som udgangspunkt vil medføre en risiko for umenneskelig og nedværdigende behandling som defineret i EMRK artikel 3 og EU-chartrets artikel 4. Flygtningenævnet lægger herved vægt på, at de italienske myndigheder i august 2023 har gentaget, at suspensionen – som ikke omfatter uledsagede mindreårige – af overførelser i henhold til Dublinforordningen er midlertidig, og at den undtagelsestilstand på migrationsområdet, som blev indført i Italien den 11. april 2023, forventes at ophøre den 11. oktober 2023. Flygtningenævnet er opmærksom på, at de italienske myndigheder har oplyst, at undtagelsestilstanden kan blive forlænget, hvis ”the extraordinary migratory situation” ikke er ændret til det bedre, men denne oplysning kan ikke nu føre Flygtningenævnet til en anden generel vurdering af det italienske migrationssystem. Flygtningenævnet finder, at klageren ikke kan anses for at være særlig sårbar eller i en særlig udsat situation. Flygtningenævnet kan således ikke lægge til grund, at klageren er torturoffer, idet klageren har afgivet udbyggende oplysninger herom. Under oplysnings- og motivsamtale i [efteråret 2022] oplyste klageren blandt andet, at han anser sig som sund og rask, at han ikke lider af nogen kroniske sygdomme og ikke har haft længerevarende eller alvorlige sygdomsforløb. Klageren oplyste endvidere at han ved en tilbagevenden til Syrien frygter at blive tvunget til militærtjeneste, som han er blevet genindkaldt til. Under den samtale, som DRC Dansk Flygtningehjælp havde med klageren den i [vinteren 2022/2023], oplyste klageren om et nært forhold til sin herboende søster og om frygt for, at han ikke kan klare at være alene, men han oplyste ikke at have været udsat for tortur. Af advokatindlæg i [foråret 2023] fremgår imidlertid, at klageren under samtalen med advokaten nu havde oplyst, at han i 2012 blev fængslet af de syriske myndigheder og under afsoning af en fem års fængselsstraf blev udsat for tortur og overgreb. Der foreligger heller ikke i øvrigt forhold af humanitær karakter, der kan begrunde, at klageren ikke kan overføres til Italien, jf. Dublinforordningens artikel 17. Flygtningenævnet finder, at en beslutning om, at klageren skal overføres til Italien, ikke kan anses at indebære en sagsbehandlingstid, som er i strid med Dublinforordningens krav om hurtig og effektiv behandling af asylansøgninger. Flygtningenævnet bemærker herved, at klageren er registreret indrejst ulovligt fra tredjeland til Italien i [efteråret 2022], og at spørgsmålet om den faktiske overførsel af klageren til Italien må antages at være afklaret i løbet af seks måneder fra Flygtningenævnets afgørelse af dags dato, jf. herved Dublinforordningens artikel 29, stk. 1.

Flygtningenævnet **stadfæster** herefter Udlændingestyrelsens afgørelse af [vinteren 2022/2023]”.

Dub-Ital/2023/6/LODU

Emneord: Dublin, Dublin – Asylproceduren, Dublin - Helbredsmæssige forhold, Dublin – Modtageforhold, Artikel 3, stk. 2 (Systemfejl i asylprocedure og modtageforhold), Artikel 17 (Diskretionære klausuler).